

عنوان مقاله:

اثر بخشی شناخت رفتار درمانگری سالمندی بر اضطراب و کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری پارکینسون

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

وحید قدری - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی رودهن، تهران، ایران

محمد ابراهیم زاده موسوی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم رفتاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری، بخصوص بیماری های مزمن در سالمندان شیوه زندگی آنان را تغییر می دهد. بیماری پارکینسون نیز نوعی اختلال تحلیل برنده سیستم عصبی مرکزی در سالمندان است. این پژوهش با هدف بررسی اثر بخشی شناخت رفتار درمانگری سالمندی بر اضطراب و کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری پارکینسون انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل سالمندان مبتلا به پارکینسون بودند که 30 نفر از بیمارانی پارکینسون مرکز تحقیقات مغز و اعصاب و کلینیک تخصصی پارکینسون دکتر شهیدی شهر تهران در سال 1395 با توجه به ملاک های ورود و خروج شرایط حضور در پژوهش را داشتند به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. گروه آزمایش تحت درمان شناختی رفتاری سالمندی در 10 جلسه قرار گرفتند و گروه کنترل در لیست انتظار ماندند. جمع آوری داده ها با استفاده از اضطراب بک (1996) و کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی انجام شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار SPSS20 در دو بخش توصیفی و استنباطی (تحلیل کوواریانس) انجام پذیرفت. نتایج نشان داد که درمان شناختی رفتاری سالمندی اضطراب سالمندان مبتلا به پارکینسون را کاهش داد. همچنین درمان شناختی رفتاری سالمندی باعث افزایش کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری پارکینسون شد. بنابراین مداخله گری های مبتنی بر شناخت رفتار درمانگری بر مولفه های مختلف سلامت سالمندان مبتلا به پارکینسون به ویژه سلامت روانی آنها اثر معناداری داشته است.

کلمات کلیدی:

شناخت رفتار درمانگری سالمندان، اضطراب، کیفیت زندگی، پارکینسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/670214>

